

Ca-Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 226 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 15 FEBRER 1913 ***

LA DONA

Als joves.

Voldria trobar paraules bastant crües per dir tota la repugnancia que m'ha inspirat sempre aquest baix despreci de la dona qu'es, (no sé si altre temps passava igual), una de les taques més lletges de casi tota la joventut.

Vos pareix absurd que dic? Vos sembla qu'el jovent es respectuós, delicat, galant, amb la dona? Justament aquesta galanteria es la màscara més hipòcrita y que jo amb més goig arrancaria, porque's vejés ben bé tota l'horrible podridura qu'amaga.

Notau solament que d'aquesta galanteria s'en sol sentir dispensat el marit ab la seva propia esposa: notau la manera com s'afebleix tant com se va perdent la frescor de la juvenesa, y la manera com s'oblida del tot ab la dona arribada a certa edat, y sobre tot si aquesta es de condició humil.

Amb això en tendreu prou per comprendre que aquesta galanteria no es sovint un tribut cavallaresc al ser més dèbil, ni es un signe de respecte amorós a la dolça companyera, ni es tan sols un homenatge pur a la bellesa, ja que s'acaba amb la satisfacció d'un apetit inferior.

L'horrible impuresa en que transcorren la major part de vides juvenils, admirablement descrita y fustigada per Tolstoi en llibres que no son de recomanar per altres conceptes, enterboleix de tal manera les consciencies, els pensaments y les mirades, que sols de posarles demunt una dona, ja la soyen.

Es desconcertant, es repulsiu per una ànima d'instints nobles, sentir les converses que inspira una dona hermosa a la joventut masculina més elegant y perfumada. Es tal la bestialitat de l'intenció del comentari, y fins de les paraules materials en que's concreta, que un pensa que la ceguera seria el

càstic merescut per gent a qui la bellesa inspira coses tan baixes.

Hi ha, es cert, senyorets, alguns d'ells *avensats* y tot, (oh aquesta farsa sentimental de la democracia!), que's porten sempre amb una correcció perfecta amb la jove de certa posició social,—entre altres motius, porque la costum no los permet altra cosa.—Però cap escrúpol los impedeix atentar contra l'honra d'una atlotada pobre.

Y quant se tracta d'una d'aquestes desdixades qui, Deu sap per culpa de qui, han devallat tota l'escala del enviliment y del oprobí, llavors ja's creuen amb el dret més legal y natural a contribuir a la seva degradació.

La naturalesa ho exigeix (segons ells,) y amb això se tranquilisen; y antes que un acte heròic de continencia, prefereixen trepitjar la flor miserable caiguda dins el fang y que tan meteix ja tothom ha trepitjada!

Es a dir, qu'entre sacrificar virilment una passió y aprofitarse de la desgracia d'un infeliç qu'ha sucumbit a debilitat y a la miseria, opten per lo segon. Es això digne de la fortaleza d'un home?

Y qui sap si un ser encara més dèbil, desdixat ja abans de néixer, portará tota la vida el pès feixuc d'aquesta falta. Però amb això, un esperit fort no hi pensa...

Si's reflexiona bé, no més en les horribles malalties qui envenenen l'humanitat pot trobar el càstic de Deu que li correspon aquest crim monstruós que molts miren com una cosa tan natural.

Ja'n podem fer d'hipòcrites cortesies per enganar y enganarnos. Mentres la dona sia considerada com a carn de plaer, desitjada, expremuda y arreconada, la florida javentut qui tal se porti amb ella mereixerá simplement els dictats d'egoista, covarda y atropelladora dels dèbils.

ANTE EL MOISÉS

DE MIGUEL ANGEL

Sentado en su profético reposo,
cautiva este coloso,
al par que la mirada, el pensamiento,
Forma sin moldes, imposible, entraña,
en esa roca entraña
el genio del Antiguo Testamento.

Vive en el mármol el sublime anciano
que reveló el arcano
de los primeros gérmenes que fueron.
Sin mengua á su vigor aun floreciente,
los años solamente
su veneranda majestad le dieron.

Hirsuta y crespaa la cerviz erguida,
aun como que despida
de los cedros perennes el efluvio;
y la barba larguísima, ondulante,
desciende semejante
á las cascadas que formó el diluvio.

Esta es la frente que conoce el rayo,
la faz que sin desmayo
ver pudo á Dios en la nimbosea cumbre,
que en el turbión horrisono le hablaba
mientras, lejos, temblaba
del sagrado terror la muchedumbre.

Guarda su ceño formidable y santo
la huella de un espanto
que en lengua de mortal no tiene nombre;
y á sus rasgos imprime más nobleza
la singular tristeza
dei que es titán y todavía es hombre.

¡Ah! esta es obra dei Titán del arte,
que, en una esfera aparte,
sólo de lo sublime enamorado
y de sus maravillas descontento,
tenía por tormento
su terrible ideal nunca expresado.

Si: del Titán artista este coloso
es el verbo grandioso,
Miguel Ángel en el plasmó su mente;
por esto en él tan solo complacido,
al verle ya escupido,
«¡Habla!» le dijo, y golpeó su frente.

M. Costa.

Roma, 1888

(1) Conocida es la frase de Miguel Ángel: *Non potest tradurre il terribile mio pensiero.*

(2) Es positivo que el soberano artista, al ver terminado su Moisés, le dio un martillazo diciendo: «¡Habla!» (Vita di Michelangelo).

¿QU'ES EL POETA?

El poeta es el bes esclatant qu'es donen l'enteniment i l'amor i s'encarnen en la presó d'una vida humana; es l'ànima solitaria i perduda entre les boires del món, aletejant abaldera per cercar la llum del misteri que vol escorcollar; il·luminant serena'l front i retorçant-se anelanta entre les ales del cor; es la personificació d'un desitx de vida volant com una papellona tot cercant colors y perfums que li asserenin l'existència, entre les esmortuïdes despulles d'uns erms espinosos que li volen aturar la volada; es el ser corajós que'ns vol endolsir la prosa de la vida, cercant l'ideal en mitx de les miseries escarnidores del món; es la rialla benfactora que vol endolsir nostres cors, i's troba glassada per la befa i el sarcasme de cares que la mireu esclatar fent-li un gest estúpid, com una cosa digne de llàstima i compassió; es el plor mes purificat de l'ànima apenada, escarnit i profanat per una riallada burlesca dels que no'l volen conixer. Qu'es de noble l'ideal del poeta! Però també que ple d'angúnies y tristors! Ell vé a xuclar el nectar de la poesia pero'l món li enrevolta d'espines punxants les flors que l'acsisen i té l'ànima rica i plena de sentiments i desitjos enlairants; i no obstant la gent el mira passá com un pobre mendicant perseguit i apredgat; porta la vida dins el cor per escampar-la per ont se vuya i no obstant tot-hom el mira com una visió descarnada que hagués dexat les mortalles del sepulcre; porta'l plor beneit de la tristesa, la rialla del consol, i ens sembla una especie de xarlatán capás de feros passar les hores desocupades ab alguna rialla avençada del cor. Tots els qui senten fretura de llums serenes qu'enlluminin les regions del art i la poesia fassin pas a n'aquest ser misteriós porque'ls il·lumini'l front i abeuri el cor de sentiment; porque tregui la prosa que'ls rodolja.

No volguem que sigui ell, el poeta, la flor del cementeri voltada de tombes i de morts que may poren axecarse; volguém que sia la flor agradosa tota voltada d'abelles i papellones que la festetjin. No consentint sia la viola humil qui al descloure son ullet bell, la marceix l'anyoransa i el desitx de llum, de color i afalacs que la primavera tan ufanosa es mostra obriguent-li el cor de pinta n'ample i pagam-li la bona obra ab l'almoyna d'un sonriure arrancat de l'ànima, que'll ab axò ens beneirà, i al veure'l passar no diguem als nostres amics tot signant-lo ab el dit ab el mitx riure de compassió i befa a flor de llavis: —Ea, tu, aquell es poeta....

A. V.

Cultu de la carn

ELS ESCLAUS DE LA CARN

Durant lo curs de sa vida, l'home cerca lo repós y'l consol de son esperit, cerca a son Deu a les palpentes, com diu Sant Pau (1); y

(1) Act. XVII, 27.

uns lo troben en les altures del cor y del enteniment, y altres qui no saben enlayrarse, flachs de voluntat, s'encallan en la materia, y'ls vans encisaments dels sentits los sedueixen; no saben fer us de la llibertat, y, emperesits, no volen esforsarse pera arribar á les delicies espirituals, al íntim consol del cor, al repós de la vida, y s'enfangan en lo plaher sensual, y fan d'ell son deu, se li rendexen, y restan esclaus; y perduda la energia de la vida quedan tancats dintre de l'estret círcol de la materia, porque la materia, fins de la immensitat de la materia, es sempre estreta, tenebrosa é incapaç de que en ella hi alene un esperit superior.

Y veyent un gran número d'homens aturdits, esclaus, boy sens llibertat, ligats y encallats en la fanguera de la sensualitat, ab la seua ànima nobilíssim i presonera y enmanillada, sens altres pretensions que les terrenals, que en substancia no divergexen dels metexos apetits animals de les besties brutes, volèm alzar la nostra veu pera cridar a reflexió a tots aquells a qui lo Verb etern, qui es la Sabiduria divina, Jesús, nostre doç Redemptor, ha posat baix la Nostra direcció espiritual, pera que trenquen l'idol de la carn, y servexen al Deu qui'ls ha criat, no pera pasturar en aquesta vall del món, sino pera fruir en la montanya eterna de la gloria, d'una participació de la seua metexa vida perfectíssima y felicíssima.

LA CARN SENYORA DEL MON

La carn s'ha fet senyora del món, y axí ho diuen catòlics é incrédols, los metges y'ls llegistes, y la premsa, prenent traduir la opinió dels ciutadans, ho publica, y la experiencia ho manifesta; y basta passejarse per alguna de les grans ciutats, y sobre tot per la nostra vehina Barcelona, pera veuren l'espectacle, puix la carn se passeja triomfalment pels carrers y places, y domina, y fins la gent honesta li paga vassallatge, y aduch hi ha qui voldria fer de la ciencia y de la industria y de la moda servidores seues; no voien veure res més alt que ella, y les belles arts y la literatura, en bona part, s'han convertit en una arcaboteria de la carn, com allá en les decadencies gregues y romanes.

L'OBJECTE DEL CRISTIANISME ES ETERNISAR LA GLORIA DE LA CARN

Es cert que tota la rahó d'esser del Cristianisme consisteix en lo ennobliment de la carn, que'l Verb etern la dignificá de tal manera que la ha sentada á la dreta de Deu Pare Totpoderós; que la nostra carn es la més excelsa de les criatures materials, que la Redempció humana s'ha operat per ministeri d'ella; y que la vida sobrenatural del cristiá se l'anté servintli d'aliment espiritual la carn sacramentada del Fill de Deu; de manera que per medi de la carn nos unim ab l'Esperit etern qui es Deu Criador, nostre Pare celestial. Per la carn nos unim ab Deu y per la carn nos unim al diable; per la carn, per les obres bones practicades en la carn, merexem la recompensa de la gloria, y per la carn, per la corrupció de la carn, nos fem merexedors

de l'etern càstich. Los impurs no possessiran lo regne de la gloria (1). Aquesta es la gran qüestió del Cristianisme, es la essencia del Cristianisme; puix tot ell se dirigeix á eternisar la carn, glorificantla; y comensá lo Cristianisme quan fou divinizada la carn del Fill de la Inmaculada Verge Maria, al pèndreria en unitat de persona lo Verb etern; y lo Cristianisme acaba, cumpleix la seua obra, divinisant la nostra carn, la de tots aquells qui units per gracia ab Jesucrist se regexen per les lleys que'l nostre Summo Llegislador y Redemptor ensenyá al món, y que han seguit aquella innmerable multitut de cristians que l'Apocalipsis nos mostra seguint al Anyell immaculat.

Joseph, Bisbe de Vich.

Teadures d'or

HEROISMES

No hi ha mal que per bé no venga. La guerra dels Balkans, en mitx de les miseries y crueldats amb que allá com per tot arreu s'esbraven les males passions, ha donat ocasió de fer ressaltar el noble comportament dels catòlics d'aquelles regions y dels religiosos y religioses que han convertit sos convents y col·legis en hospitals y ambulancias militars, posantse amb l'abnegació que exigexen els preceptes de l'Evangeli, al servey de totes les víctimes de guerra sens distinció de religions ni de races. Quan pugua ferse l'història detallada d'aquesta guerra, brillará ab nou esclat la beneficencia de les ordes religioses y l'heroisme dels sentiments cristians.

LA FESTA DE SANT JOSEP

Enguany s'escau el *dimecres sant*; mes com la festivitat, que s'havia suprimit, queda restablerta a petició dels senyors bisbes d'Espanya y a gust de la majoria dels espanyols, la lley del dejuni y abstinencia resta dispensada pel «motu proprio» *Supremi disciplinae*, sens necessitat de dispensa de l'Ordinari. No obstant, no pot mesclarse carn y pex en una matexa menjada. Es resposta autèntica de la Sagrada Congregació del Concili (21 de novembre) al senyor Bisbe d'Astorga, y així no hi ha cap dubte que'l dejuni y l'abstinencia *no obliguen* el dia de San Josep. La cosa no era tant clara quan hagué de ferse una consulta per definirho.

FESTES CONSTANTINIANES

Aquest any será dedicat a celebrar la memoria setze voltes secular de la victoria de la Creu y de la llibertat y de la pau de l'Església per l'edicte donat a Milán per l'emperador Constantí. Ja el Comitè de les festes centenaries les ha inaugurades a Roma, posant la primera pedra de la basílica que s'alçará prop del *Fonte Milvio*, aon va completarse la desfeta de l'exèrcit de Magenci y Licini per

(1) 1.ª Cor., VI, 9.

les forces comandades per son rival Constantí. Aquesta basílica serà bastida amb les almoines del Sant Pare y el concurs de tots els reials del món. Per il·lustrar l'història d'aquells temps y fer ressaltar les conseqüències de l'Edicte de Milán, van celebrantse conferències pels homes més eminents en els estudis de l'Història y de l'arqueologia y a hores d'ara pot dirse que's va refent aquella època en la memoria de tota la gent estudiosa y s'estendrán a tot el poble cristià les seves ensenyances. Les principals ciutats d'Itàlia han fet ja o es preparen a ferne commemoració solemnia.

A Sevilla s'ha anunciat, entre altres festes, un certamen científic-literari amb quinze temes molt apropiats y altres tants premis del Rey, de la reyna Maria Cristina y de l'infanta Isabel, Alcalde, Governador civil y Capità general, societats y particulars.

El Cardenal-Arquebisbe ofereix cinc-cents pessetes a l'estudi *històric-jurídic* sobre la «Condicció de l'Església davant de la llei civil abans y després de l'Edicte de Milán»; D.ª Gracia Fernández-Palacios, mil pessetes a l'estudi *arqueològic* explicant la «Influència de la pau concedida a l'Església en l'art cristià»; y el Círcol Agrícola d'aquella ciutat, cinc-cents pessetes al millor *estudi històric-crític-apologètic* sobre la «Influència de la conversió de Constantí en el Dret civil dels romans.»

Les solemnitats a Roma, segons el programa que ha fet públic últimament l'*Osservatore*, començaran el diumenge 30 de març continuaran tots els diumenges d'abril y maig, el 8 de juny, el 31 d'agost, acabantse amb funcions triduanes per la diada de la Puríssima.

BONA ESCOMESA

El nou Julge Instructor d'Inca, ha passades unes circulars a tots els Srs. Batles y Julges Municipals d'aquest partit judicial, que venen a confirmar la notícia que donarem al número anterior, que tendrem justícia que no se doblagarà.

Ab molt de gust trasladam a nostres columnes, dites circulars, segurs que agradaran a nostros llegidors.

«Don Francisco de Paula Caplín y Fandino, Juez de 1.ª Instancia y de Instrucción de este Partido.

Hago saber: Que á fin de evitar la viciosa y abusiva práctica de las recomendaciones, inútiles en todos los casos, pero que contribuyen á desprestigiar las augustas funciones judiciales y á introducir la desconfianza en el ánimo de los justiciables, prevengo á todos se abstengan en absoluto de solicitar ó hacer ninguna clase de dichas recomendaciones, ni indicaciones, bajo apercibimiento de que todas las que se formulen, serán consideradas como una falta de respeto á mi autoridad, prevista y castigada en el número 5.º del artículo 589 del Código Penal, por lo que pasará el tanto de culpa al Juzgado municipal respecto á recomendantes y recomendados *sin consideración personal de ningún género,*

para la celebración del correspondiente juicio.

Dado en Inca á 10 de Febrero de 1913.

Francisco de P. Caplín.»

«Don Francisco de Paula Caplín y Fandino, Juez de 1.ª Instancia y de Instrucción de este partido.

Hago saber: Que con el fin de velar por la recta administración de justicia encomendada á los diversos organismos del territorio de mi cargo, atenderé con la mayor atención, y comprobaré cuantas quejas y reclamaciones se formulen por los justiciables, señalando para oír tales quejas todos los días, de 11 á 12 de la mañana, en la Sala Audiencia de este Juzgado.

Dado en Inca á 10 de Febrero de 1913.

Francisco de P. Caplín.»

Noves d'Inca

D'ELECCIONS.—Els partits conservador y liberal, que son els únics que Inca lluyten, ja comensen a mouerse fent corredisses a dreta y esquerra per cercar vots pera les eleccions de diputats provincials.

Els temps de corema, temps de pau y de reconciliació, tenim por que no sia dins Espanya temps del dimoni per encendre les passions y les discordies polítiques ab aquestes bones d'eleccions; puis el sufragi universal pot esser tot lo democràtic que s' vulga, però es la gran farsa y heregia social de nostro temps, de que no's poden fugir per catòlics que siem, ja que tots devem estar en el lloc que mos correspon, tenguent present les normes pontificies que s'han donades als catòlics.

FUNCIONS TEATRALS.—Els derrers dies la companyia d'En Casals donava funcions dramàtiques a n-el teatre d'Inca que en quant a moralitat porien passar casi totes, segons mos diuen; se donaren «El Mistic» «La Aldea de San Lorenzo» y altres per l'estil.

Mes ara, des que som entrats a sa Corema es venguda un'altra companyia que parex que vol fer passar sa Corema alegre en els inquers.

Aquesta setmana han donat «La Casta Susana» y «La Viuda alegre» y altres qu'en donaran de divertides que serán un gust, no mos ne temerem y serem a Pasco. Entre carn y carn sicalipte tendrem la del xot.

Valga que aximetex va gent a n'es sermó.... La llengua d'un pobre Caputxí encara té més atractius que totes les susanes y viudes que puguen venir a Inca.

CORREGUDES DE BICICLETES.—Organizadas pel competent y entusiasta campió En Pere Miralles d'aquesta ciutat, se ferán demá a n-el cos de Binissalem si es temps e-hu permèt, a las tres y mitja del capvespre. Per aquestes carreres s'han destinat tres diferents premis d'art o en metàlich, pel qui millor y més aviat arribi a la meta.

Reyna bastanta animació y entusiasme entre'l jovent aficionat a n-aquesta classe de «sport.»

SOCIETAT SOCIALISTA.—A Inca s'está organissant una societat de socialistes per un subjecte 'qu' en altres ocasions ja havia intentat organissar un'altra societat que no arribá a gre-

llá. Així y tot va promoure una vaga entre nostros oficis, y de llevò ensá no hi ha hagut res de nou entre nostros menestrals.

Si aquesta arriba a grellá, en tendrem més de dues y mes de tres de vagues. Ja s' poden preparar els fabricans...

CONFERENCIES ESPIRITUALS.—Diumenge passat comensaren a l'Església de Sant Francesc les conferencies coremals que tots els anys sol donar el Rnt. P. Pere J. Cerdá Superior de Franciscans. Enguany, segons esposá l'orador, les destinará singularment a refutar els arguments que se retreuen per ridiculisar el Sagrament de la Confesió.

Per aquexes conferencies están convidats d'una manera especial els homes.

NO VA D'AIGO.—Al punt mos escaparà l'hivern y encara no ha plogut gayre; y si bé'n nostros camps hi ha bons verts es de deplorar l'estrenyentat de plujes que més tart mos han de faltar.

Valga que la nova societat del socialisme que se funda a Inca y la «Casta Susana» farán ploure.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	109'00	el quintá
Blat	a	19'00	la cortera
Xexa	a	18'50	id.
Sivada	a	10'00	id.
Ordi	a	12'50	id.
Faves	a	20'50	id.
Monjetes de confit	a	35'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	00'00	id.
Patatas	a	8'00	es quintá
Moniacos	a	5'00	id.
Garroves	a	5'00	id.
Gullin es	a	0'93	sa tersa
Ous	a	1'25	sa dotzena

AJUNTAMENT

Sessió del 14 de Fabrer

Baix la presidencia del Sr. Batle y ab l'assistència dels Srs. Aguiló, Mateu, Guasp, Balle, Truyol, Amengual, Cortés, Gelabert y Pujol, celebra sessió l'Ajuntament.

Se llegex l'acte de la sessió anterior, aon veym que no més eren 15 pessetes de gratificació que s'acordá donar a n-En Piula y no 40, com diguerem noltros, lo que en gust rectificám.

Se llegex una sollicitud de D.ª Julia Pastor, directora de l'Academia de tall y confecció sistema Martí, en que demana una pensió de 500 pessetes per ensenyar de trebayar gratuítament a atlotes pobres de la Ciutat.

Per unanimitat els retgidors troben que no haventhi res consignat en el pressupost no procedia concedir tal demanda; però que passás a la comissió d'Hizienda per lo seu estudi.

El Sr. Amengual, demana la paraula per manifestar al Sr. Batle, que ha llegit a la premsa que'l Govern vol y dessitja que per les vinentes eleccions de diputats provincials, e-hi hagi corrents d'armonia entre'ls partits conservador y lliberal, a fi de restar forsa els qui laboren contra la Corona; y qu'el metex Governador de la Provincia havia rebudes instruccions encaminades al metex fi. Com dessitjám—continúa el Sr. Amengual—que aquí reyni la mateixa armonia que mos donen exemple els de d'alts, feym pr-

ent el Sr. Batle, que constituex delictes, segons l'article 68 de la Lley electoral, el sencill fet de demanar vots a n-els electors, les autoritats civils y els dependents del Estat. A noltros nos han dit que'ls Municipals demanaven vots, per lo metex, convé que s'enteri de lo que hi ha de cert y vegi d'evitarho, perque seria ben de trist que s'haguessen de formar espedients y dur la cosa als tribunals.

El Sr. Batle se dona per enterat.

El Sr. Gelabert, suplica'l Sr. Batle que fassa'l favor de fer posar una taula a la Prensa de les dues que per ella se feren.

El Sr. Batle, contesta que no se feren per la Prensa, sinó per altres necessitats de la casa. Varios retgadors diuen que consta en acte s'havien de fer dues tauletes per la Prensa, a veure si no eren aquelles.

Aquestes son; però no per la Prensa encara que consti en acte, ve a dir el Sr. Batle, en ses expressions mitx dites.

El Sr. Gelabert y altres retgadors supliquen al Sr. Batle que per lo que costa, fassi posar les taules que sempre convé estar bé en la Prensa.

(Se veu que'l Sr. Batle té una gran ressiencia en guardarnos cap mica d'atenció; noltros al contrari, volem y pretenim haverne guardades moltes d'atencions al Sr. Batle y membres del Ajuntament, quan no sia més qu'enredonint les cròniques de sessions que a vegades un no sab per ont s'han d'agafar y callant coses crues que s'han dites allá d'alt; y tanmetex, com veuen nostros lectors, éll no mos ho agreeex).

S'axece la sessió.

ORTHODOXON—BIBLION

La librería Subirana de Barcelona, ha publicado el número de Enero de ORTHODOXON-BIBLION. El noveno año de su publicación se ha inaugurado introduciendo importantes mejoras que harán mucho mayor su utilidad. Se ha aumentado el número de páginas é introduciendo algunas secciones nuevas. El sumario del número de referencia es el siguiente: Las mejoras de Orthodoxon=Biblion.—Ultimas producciones.—Obras publicadas durante el año 1912.—Obras importantes.—Libros de ascética y mística. Libros de devoción á San José.—Biblioteca catequística.—Publicaciones recientes.—Ofertas y demandas. Consultorio bibliográfico.—Notas bibliográficas.—Varia.—Libros para Semana Santa. Anuncios.

La casa Subirana mandará gratis ORTHODOXON BIBLION á todos aquellos de nuestros lectores que deseen recibirlo.

Refrans, ditxos, adagis o proverbis.

489

El rosari en es coll, y'l diable a'n es cos.

590

Cada fava té'l seu corc, y devegades dos

491

A casa d'un peujat no hi nomena sa corda.

492

Criau corps, y vos treurán els uys.

493

Corps ab corps, no's piquen.

494

Val més qualque cosa que no rés.

495

Deu mos agafa sense correr.

496

Deu no criá s'home, fin que tengué de viurer.

497

La mort y la vida Deu la té.

498

A les deu, colguet si't lleu; y tant si't lleu com si no't lleu, colguet a les deu.

499

No digues mal del dia, fins que passat sia.

500

Tu fé lo que't dic, a no fasses lo que jo fas.

501

No hi ha dissapte sense Sol, ni viuda sense consol.

502

S'home se té per sa dita, y es bou pes nyám.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS EHCHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Laneria—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRICIO FIJO

LITERATURA MALLORQUINA

A SOL IXENT aplec de poesies juvenils per Mossen Llorens Riber, Mestre en Gay Saber, ab un prólec de D. Joan Alcover, a 2'50.

POESÍES per Dª María A. Salvá, ab un prólec del M. I. Mossen Miquel Costa, a 2'00.

FLOR DE CART per Mossen Salvador Galmés y Sanxo (Contarella 1891-1899) a 1'50.

El poble mallorquí ha comés una ingratitut al no comprar aqueix preciós ensay de novel'la mallorquina; tal vegada per no conixer el seu alt valor literari.

CAMPERES—QUATRE FULLES—Poesies per D. Pere d'Alcántara Mulet y Reinés, a 1'00.

FLORS DE TARDOR per D. Antoni Gelabert y Cano ab un prólec de Mn. Llorens Riber, a 1'50.

HISTORIA DEL REI EN JAUME Glosada per D. Bartameu Ferrá, a una pesseta l'exemplar y als suscriptors dels setmanaris católicos mallorquins, a 0'65.

Venals a nostra Librería

PAL-LAS

Diccionario enciclopédico manual en cinco idiomas: Español, Francés, Inglés, Alemán e Italiano.—10 pesetas—Se venden en esta imprenta.